

d'infraestructures, fa tan sols dos anys, ara proposem 133 milions per a construir escoles, per a fer les aules dignes i complir en eixe conjunt de compromisos que hem marcat per a la ciutadania i que ja sabem que n'hi ha molt més.

La mitjana de l'última legislatura del Partit Popular és de cinc escoles per any; nosaltres en tenim ja sis acabades, quinze en obra començada i onze que estan a punt de licitar-se.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies.

Continuem la sessió de control, ara amb la pregunta de control que formula el Grup Podemos-Podem. (Veus)

Senyories, demane silenci per a escoltar l'orador que està en l'ús de la paraula. En este cas, el senyor Montiel, el qual té la paraula per a formular la pregunta.

El senyor Montiel Márquez:

Senyor president.

La nostra pregunta és ¿quines iniciatives concretes ja ha plantejat al ja president del Govern d'Espanya, Mariano Rajoy, més enllà de la carta que sabem pels mitjans que li ha enviat, per a prioritzar els interessos de la nostra comunitat en l'agència del nou executiu?

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Montiel.

President del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyor Montiel.

Com sap, fa menys de dos setmanes que el senyor Rajoy ha estat triat president, i com és conegut i com vosté sap, després, immediatament de la seua investidura li vaig remetre al dia següent una carta i vaig tindre una conversa telefònica amb ell sol-llicitant-li formalment una reunió immediata per a solucionar el problema valencià. Totes les comunitats autònomes tenen problemes, és ben cert -i li ho vaig dir-, però nosaltres més que ninguna i, per tant, necessitem un tracte diferenciat i ràpid.

La Comunitat Valenciana en este any de govern, de nou govern, en este nou any del botànic, hem aconseguit anar

situant el problema valencià a Madrid. Estem molt lluny encara. L'altra dia la vicepresidenta estava en una conferència i, al final, tot acaba sempre parlant d'altres temes que no són els nostres per part -diguem-ne- de la mediàtica i l'opinió pública i més a Madrid.

Costa situar el nostre problema perquè, efectivament, venim d'un passat en el que nosaltres ens havíem identificat respecte a una situació, que era «el Levante feliz», que ací no es donaven problemes i ningú plantejava res. Per tant, ¡costa!, però estem en el camí.

No vam esperar que n'hi haguera un govern per a indicar allò que és just, i precisament ara el que cal fer, aprofitant les condicions d'un govern en minoria per tal d'aconseguir d'una vegada per totes allò que necessitem.

Per tant, jo -com li vaig dir en l'última sessió de control- crec que hem de concloure, hem de compartir una agenda valenciana a Madrid per tal d'aconseguir allò que són els grans objectius, objectius i les grans urgències dels valencians i les valencianes. Les mesures que conformen l'agenda valenciana com a mínim són tres, però n'hi ha moltes més.

En primer lloc, la reforma urgent del model de finançament, a la qual nosaltres ja hem presentat una proposta que no és només una solució per al problema valencià sinó que és una solució per al problema del finançament d'Espanya.

En segon lloc, l'assumpció del deute de les comunitats autònomes, almenys en allò del FLA, que ha estat d'alguna manera vinculat a l'infrafinançament.

I, en tercer lloc, una inversió a la Comunitat Valenciana que concorde amb el nostre pes poblacional, perquè -com esta setmana mateixa han expressat els empresaris valencians- la situació del corredor mediterrani és una autèntica vergonya.

Per tant, necessitem donar-li major fortalesa a tot el que és el capítol d'inversions i aconseguir que finalment tinguem les inversions que ens pertoquen, unes inversions justes que s'introduiran a més en la reforma de l'Estatut, que ja està en estos moments discutint-se en el Congrés dels Diputats i que crec que és un tràmit que hauríem daprofitar.

I per això els proposem que aprofitem esta finestra d'oportunitats per a introduir conjuntament i amb consens esmenes per a reformar aquelles coses que poden millorar la vida dels valencians.

Eixa és la proposta que crec que hauríem d'acceptar per a obrir eixa finestra d'oportunitat que ens done, que sí que n'hi haurà, a la fi, ja, n'hi haurà reforma de l'Estatut valencià.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, president del Consell.

Senyor Montiel.

Quan vosté vuliga, senyor Montiel.

El senyor Montiel Márquez:

Molt bé, moltes gràcies.

Gràcies, senyor president.

Bon dia.

El pasado día 27, en este pleno, al terminar nuestra pregunta, usted nos pidió respeto, pidió a este grupo respeto para sus opiniones políticas. Y naturalmente que lo tiene; tiene nuestro respeto personal como, asimismo, respetamos sus opiniones, no podía ser de otra manera.

Pero es usted el presidente de La Generalitat, y queremos que esta Generalitat se caracterice por ser una defensa intransigente de los derechos de los valencianos, del pueblo valenciano, y especialmente por la defensa de las condiciones, la mejora de las condiciones de vida de todos esos valencianos y valencianas que sufren los recortes en servicios públicos, que padecen la precariedad, que les cuesta llegar a final de mes. Y, mire, yo lo que voy a hablar hoy es de hechos, no de opiniones.

La semana pasada, efectivamente, los medios de comunicación se hacían eco de esa conversación telefónica y de esa misiva que usted había dirigido, en la que decía, según los medios, que iba a proponer medidas que diseñaran unas reglas justas, subjetivas y transparentes, y que le avanzaba al presidente Rajoy que en la Conferencia de Presidentes plantearía que el estado asumiese como propia la mayor parte de la deuda de las comunidades autónomas, en línea con lo que se está impulsando en Alemania. Perdone mi desconocimiento, yo no he encontrado la referencia al proceso de reformas alemán, pero le aseguro que lo voy a estudiar a fondo.

Ahora bien, tan solo 72 horas después, por la boca del nuevo portavoz del gobierno, se le decía y se respondía que iban a ser la señora Sáenz de Santamaría y el señor Montoro quienes iban a llevar el peso de la negociación sobre el nuevo modelo de financiación, y no Rajoy, como usted pretendía emplazar al señor Rajoy.

Por su parte, la señora Bonig ya le había hecho días antes una advertencia, diciendo que a lo mejor estaba confiando en exceso en una hipotética reforma de la financiación, de la que no saben ni la cantidad, ni cuándo se producirá, le decía la señora Rajoy. Bueno, es una curiosa forma de expresar el agradecimiento por la abstención del Partido Socialista.

Pero, en cualquier caso, lo que no entendemos es ni en qué se fundamentaba la señora portavoz del Partido Popular cuando decía que Rajoy era el mejor aliado que puedan tener los valencianos, ni tampoco en qué se fundamentaba el Partido Socialista para favorecer la investidura de Rajoy. Porque, haciéndonos eco simplemente de lo que han dicho las asociaciones empresariales en relación con el gobierno de Rajoy, han calificado su actuación como una discriminación constante injustificada y que roza el insulto.

Usted sabe que recibimos por transferencia del estado 258 euros menos que la media nacional por transferencias, por financiación, y que los datos históricos de la media de inversión están en un 7,7%, cuando representamos el 10,7% de la población española.

Yo quería también recordarle otra cita. Dice: «Con total rotundidad hemos visto que Rajoy ningunea absolutamente a la Comunidad Valenciana, que Rajoy vive de espaldas y que, desde luego, el ministro de hacienda está absoluta y radicalmente en contra de lo que han sido los acuerdos de las Cortes Valencianas para mejorar la financiación y solucionar el problema de la deuda histórica. Ya es demasiado tarde para la Comunidad Valenciana.» Palabras del diputado Ximo Puig, el 27 de marzo del 2014, en la comparecencia del señor Beteta en la Comisión de Hacienda y Administraciones Públicas.

Yo le pregunto si sigue siendo demasiado tarde para la Comunidad Valenciana. Porque, mire, cuando el portavoz socialista, Antonio Hernando, sostiene que es imposible que el PSOE apoye los presupuestos de Mariano Rajoy, yo le recuerdo que también parecía imposible que el PSOE y PP se pusieran de acuerdo para modificar la Constitución española o que parecía imposible que el Partido Socialista apoyara la investidura de Rajoy.

No sé cuánto tiempo puede tardar el Partido Socialista en Madrid o en el Congreso de los Diputados en apoyar los presupuestos de Mariano Rajoy. ¿Qué pasará entonces? ¿Qué quedará del discurso reivindicativo?

Yo, señor presidente, creo que el lamento ha dejado de ser productivo; que la fórmula empleada hasta ahora ya no vale después de la abstención del PSOE ante Rajoy; que da la sensación de que no hay un plan B; de que, por lo visto, la claudicación ante Rajoy ha dejado sin sentido actos como el del 5 de octubre en Madrid. Esos actos ya no parecen el camino.

Permitame recordarle que, cuando el 6 de octubre de 2015, en esta misma tribuna, nosotros propusimos llevar la movilización, la reivindicación de valencianos a Madrid, hablábamos de un acto social. No de un acto protocolario, no de un acto institucional, no de un acto lleno de señores..., fundamentalmente, señores con corbata. Yo creo que si hay un plan B, tiene usted la obligación de compartirlo. Y si es útil, sepa que puede contar con nosotros para defender con seriedad y firmeza las reivindicaciones de las valencianas y los valencianos.

Mire, señor Puig, en política, hay que hacer aquello que se dice. Y no se puede enarbolar la bandera del ninguneo un día, y al día siguiente alimentar a quien quiere seguir ninguneando a esta comunidad. Mientras tanto, le aseguro, señor Puig, que Podemos, también, aquí, será oposición a las políticas del gobierno continuista de Rajoy.

Muchas gracias. (Aplaudiments)

El senyor president:

Un segon, president.

¿Sí? Síndica del...

La senyora Bonig Trigueros:

Sí, señor presidente...

El senyor president:

¿Sí? ¿Per a què demana vosté la paraula?

La senyora Bonig Trigueros:

En virtud del artículo 69 del reglamento, el señor Montiel, en la sesión de control al Consell, ha realizado un juicio de valor o inexactitud sobre persona o conducta, que ha sido a mí...

El senyor president:

D'acord. Sí, té vosté la paraula, en un minut, per a respondre a esta inexactitud al senyor Montiel.

La senyora Bonig Trigueros:

Gracias, señor presidente.

Mire, señor Montiel, desde que está usted en lo del CNI valenciano, ve espías y enemigos por todas partes, que nosotros no somos el enemigo, ¿jeh? Esto es una sesión de control, no al Partido Popular, al gobierno.

Usted ha dicho, ha puesto en mi boca unas palabras que no fueron así. Inexactitudes. Y por eso tomo la palabra.

Mire usted, yo no dije que no se vaya a cambiar el modelo de financiación. Nosotros mantenemos siempre lo mismo. Los 1.325 millones de euros son ficticis. El año pasado, y lo tuvo que quitar en el plan económico el gobierno, según documentos que remitieron... Y es fictici este año porque todavía no se ha aprobado el modelo de financiación. Usted sabe que el modelo de financiación no es unilateral. Requiere la convocatoria del consejo de política fiscal y una modificación en las Cortes porque afecta a una ley orgánica de financiación de comunidades autónomas. Y eso lleva un trámite; no exprés, como esas leyes que ustedes traen aquí, pero un trámite.

Simplemente, por eso, porque el presupuesto no recoge derechos...

El senyor president:

Senyoria..., senyoria...,

La senyora Bonig Trigueros:

...sino que tiene que recoger ingresos previsibles...

Muchas gracias.

El senyor president:

...senyora Bonig, senyora Bonig, ¿la inexactitud és específica només per a eixa inexactitud o per a més coses?

La senyora Bonig Trigueros:

Pues sobre los 1.325.

El senyor president:

Però si vosté ja ha finalitzat, li agraiïm la concreció en la inexactitud.

Senyor president del Consell, té vosté la paraula per a respondre al senyor Montiel la seu pregunta.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor Montiel.

Des del màxim respecte i des de la màxima voluntat de portar a cap allò que vam acordar, sempre.

Perquè jo crec, sobretot, que el nostre marc és el marc valencià i és un marc en el qual jo crec que estem complint i que hem de millorar, perquè hem d'avançar molt més, obviament. Jo... ja ho he dit, tampoc no estic ni molt menys autosatisfet, però és ben cert que estem millor que fa un any.

I li vull dir, en eixe sentit, que Rajoy no és ni de lluny el millor aliat per a la Comunitat Valenciana. ¡I jo no estic d'acord amb Rajoy! Escolte, no sé com dir-ho ja. Això és aixina. Ara bé, les circumstàncies polítiques han fet que no hi haja hagut un altra solució. Jo no he vist una altra solució, sincerament. Però li vull dir una altra cosa. Per a mi tampoc no va ser una ofensa que Podemos no votara al candidat socialista. Crec que cada u en un moment determinat pren les decisions que ha de prendre... vull dir, des de tot el respecte.

Ara bé, hi han coses, moltes més coses que ens unixin que ens separen. I hem d'obrir totes les finestres d'oportunitat que tenim en este moment. I n'hi han qüestions elementals. Els 1.300 milions no són ficticis. Els 1.300 milions són producte d'una llei que va aprovar les Corts Valencianes i que nosaltres hem complit. (Aplaudiments) I els 1.300 milions que hi hauran, si finalment..., si finalment aconseguim el suport d'estes Corts, tornaran a ser allò que guiarà l'acció del govern valencià.

Jo l'únic que li vull dir és que, efectivament, hem de combinar totes les línies possibles. Hem de combinar una línia, que és la institucional, que és la línia que el president de La Generalitat ha de seguir, defensant l'interès general dels valencians, i també n'hi han altres línies que podem posar damunt de la taula.

I, evidentment, si continua el menyspreu, nosaltres no ens anem a quedar en els braços... caiguts, ni de lluny. Nosaltres anem a formular totes les accions de tot el caràcter possible per a aconseguir allò que és un dret dels valencians i les valencianes. I, per tant, eixa defensa intransigent que vosté em demana, li la vaig a donar absolutament. Defensa intransigent a favor dels valencians i valencianes. I, sobretot, a aquells que ho estan passant més mal.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Senyor César Jiménez, per a repreguntar té vosté la paraula.

El senyor Jiménez Doménech:

Gràcies, senyor president.

Ahir, els mitjans de comunicació reproduïen que el molt honorable president estava en estat de xoc pels resultats en els Estats Units que donaven la victòria a Donald Trump. Em vaig preocupar per l'estat de salut del meu president de la Generalitat valenciana, però, de seguida, vaig entendre que era un ús metafòric i que es referia concretament a un estat de consternació, que és exactament el mateix sentiment que vam tindre moltes valencianes i valencians un funest 23 d'octubre de 2016 quan a Ferraz es tancava definitivament la possibilitat de formar un govern alternatiu a Rajoy.

Estiga més tranquil per la seua salut, però no tant perquè ja tenim un govern conformat sense cap ministeri encapçalat per valencianes, i aquest fet és encara més preocupant en vore que el Ministeri de Foment estarà dirigit per l'íngel de la Serna, un enginyer de camins, amb la qual cosa es suposa que hi haurà major capacitat d'enteniment de les reivindicacions de la ciutadania valenciana en matèria d'infraestructures, però d'una regió d'Espanya, Cantabria, que reclama per si la prioritat d'infraestructures que, sota l'epígraf de corredor mediterrani, ha estat reivindicada pel govern espanyol a Europa indistintament per al corredor central que per al veritable corredor mediterrani, el que passa a prop de la part (*(in)intelligible*) ...

El senyor president:

Senyoria, faça vosté la pregunta.

El senyor Jiménez Doménech:

Per tot açò, ¿quins són els següents passos que abordarà el seu govern per fer front a l'entre banc pels interessos de les infraestructures valencianes que suposa un govern continuista de Rajoy?

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Un segon.

La senyora consellera d'Habitatge, Obres Pùbliques i Vertebració del Territori:

Gràcies, senyor president.

Li agraiusc la repregunta, senyoria.

Quan vam prendre possessió aquest govern i aquest Consell, ens vam mantindre en una posició molt clara des del minut zero. Governara qui governara en Madrid, anàvem a mantenir un perfil reivindicatiu, especialment en matèria d'infraestructures i les inversions pendents per part del Govern d'Espanya i del Ministeri de Foment en esta autonomia.

Esta setmana he hagut d'assistir a una qüestió pràcticament insòlita, un sector empresarial, com és AVE, han presentat un vídeo amb un helicòpter per vore quin és el estat de les obres, no del corredor mediterrani, del tercer fil, que és molt diferent, que transita o intenta transitar per esta autonomia.

Tinga la certesa i tinga la seguretat..., ja li hem demanat, amb carta, una reunió oficial al ministre de Foment. Esperem que este ministre siga més sensible i supere eixa visió radial que té el Govern d'Espanya i s'ha tingut tradicionalment per part del Govern d'Espanya en matèria d'infraestructures tot al llarg del territori espanyol, i que prioritze no només aquesta infraestructura, que és vital des del punt de vista econòmic i social per a esta autonomia, però també per a Europa. I, per una altra banda, li anem a continuar reivindicant la subvenció per al contracte programa, els 38 milions d'euros, que espere ja no tenen excuses: el tren de la costa, el servei de rodalies per al marc de la província de Castelló i per al sud de la província d'Alacant, el Xàtiva-Alcoi i tantes infraestructures que té pendents el Ministeri de Foment en esta comunitat autònoma.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, consellera.

Senyor David Torres, té vosté la paraula.

El senyor Torres García:

Gràcies, president.

Com ja sabem, el senyor De Guindos ja ha escrit per carta a la Unió Europea i ha dit que pagaran els 5.500 milions que mos demanen de retallades. Això, evidentment, afectarà els valencians i les valencianes, que, com sempre, hem complit. El problema és que uns sempre complim més que uns altres, i per això estem d'acord amb la reforma tributària que siga més progressiva i més justa. Això farà que els valencians complim de manera més progressiva i més justa.

I estem segurs i convençuts que la gent que ens visita també estaria encantada de poder contribuir a millorar este territori. Estarien agraïts de contribuir, ajudar-lo i millorar eixe territori on passen les vacances. Però el problema és que no tenim clara quina és la postura del Consell en este aspecte.

¿És el que diu la comissió d'experts d'obrir el debat per equitar-nos a altres comunitats autònombes? ¿És la del conseller d'Hisenda que diu que seria enriquidora per a la política turística? ¿O és la del president que es desmarca dels altres dos i diu que restaria competitivitat?

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Torres.

Senyor conseller d'Hisenda..., ho té difícil, però li demane que es dirisca al micro, perquè si no, no es gravarà la seu intervenció.

Senyor conseller, quan vosté vullga.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Jo no veig cap incompatibilitat entre el que diuen els experts, el que dic jo, el que diu el president. És a dir, n'hi han experiències en tota Europa de la taxa turística i són..., en la majoria dels casos funciona bé. En dos comunitats autònombes espanyoles també funciona bé.

Ara, esta és una potència turística de primer nivell. Un impost d'estes característiques seria absolutament irresponsable plantejar-lo sense l'aquiescència o que no fóra de la mà del sector. És un sector motor de l'economia valenciana. I el que va a fer este govern és treballar el tema, amb l'ajuda de tots, de tots..., de tots –ací no faria jo distingir amb ningun grup parlamentari–, dels empresaris del sector sobretot, per a intentar vore allò que diguem tots. I és que per a la política turística això podria ser molt enriquidor. Podria ser-ho, però el sector ha d'estar d'acord. És que si no està d'acord, serà pitjor el remei que la malaltia.

I, per tant, jo crec que, tot i que conceptualment és un tema a debatre, com diuen molt bé els experts, crec que el primer que hem de fer és fer moltes hores de treball amb el sector per a intentar convéncer-los tots que pot ser positiu. És que si no, no se podrà implantar.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Senyories, hem finalitzat el nostre torn de la sessió de control al Consell i, per tant, agraïsc al Consell la seu presència.

Proposició no de llei de tramitació especial d'urgència sobre la recuperació del sector teatral valencià, presentada pel Grup Parlamentari Podemos-Podem (RE número 26.420, BOC número 85)

El senyor president:

Passaríem al següent punt de l'ordre del dia, que és el punt número 11, que és la proposició no de llei de tramitació especial d'urgència sobre la recuperació del sector teatral valencià.

Agraïm la presència de molts representants del sector teatral valencià. I donem la paraula al senyor Almería perquè exposi i presente, defense la seu proposició no de llei. (Pausa)

Senyor Almería, quan vosté vullga.

El senyor Almería Serrano:

Moltes gràcies, president.

Membres del Consell.

Senyories.

De bestreta, vull agrair la presència del president i membres de l'Associació d'Actors i Actrius del País Valencià que avui ens acompanyen en aquesta sessió, principals afectats pel desenvolupament del sector teatral valencià. (Aplaudiments)

S'ha presentat una esmena del Partit Popular a esta proposta que no podem acceptar, encara que vull agrair l'actitud col·laboradora, tant del representant del Grup Popular com dels altres grups parlamentaris, encara que no ha fet possible que s'arribara al consens, però que ha donat com a lloc un text alternatiu que serà la proposta de resolució final.

Pensem que una esmena transaccional no pot desvirtuar totalment la proposta de resolució inicial i per això al final no podem acceptar-la.

València, terra d'artistes, bressol d'activitats creatives, bressols de cultures, paradís de la música.

Potser en aquest cas no és la millor manera de començar aquesta intervenció ja que és una situació contrastada que el sector cultural al País Valencià en general no travessa el millor dels seus moments i que el sector teatral, en particular, està en el pitjor moment de la seu història recent.

Des del nostre punt de vista hi ha tres factors fonamentals a considerar si volem fer una anàlisis de per què s'ha arribat a esta situació:

L'evolució del panorama institucional i pressupostari de la Generalitat valenciana relacionat amb el sector teatral.

La situació laboral actual dels actors i de les actrius valencianes.